

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๔๐๙๐

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการ
สภานิตบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/๑๔๐๘๙ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ตามที่หัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี
และคณะกรรมการรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ต่อสภานิตบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ในคราวประชุมสภานิตบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ วันพุธที่สุดที่ ๒
ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้
เป็นกฎหมาย

จึงเรียนยืนยันมติของสภานิตบัญญัติแห่งชาติมาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เพื่อนำเข้าทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหาภัตtriย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป
ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗
ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภานิตบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑

ขอแสดงความนับถือ

๖๙๗ ๔

(นางนรัตน์ พิมเสน)

เลขานุการรัฐสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิตบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๕๒

ສະກັນຕິບໍລູບບຸດີແຫ່ງຈາຕີ

ເທິ່ງສມຄວປະກາສໃຊ້ເປັນກູ່ມາຍແລ້ວ ຮ່າງ

ພຣະຮະບັບຜູ້ອົດ
ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະມວລກູ່ມາຍແພ່ງແລະພານີ້ຍໍ (ຈັບປັບທີ ..)
ພ.ສ. ....

ໂດຍທີ່ເປັນການສມຄວແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະມວລກູ່ມາຍແພ່ງແລະພານີ້ຍໍ

ມາຕາ ອ ພຣະຮະບັບຜູ້ອົດນີ້ເຮີຍກວ່າ “ພຣະຮະບັບຜູ້ອົດແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະມວລກູ່ມາຍ
ແພ່ງແລະພານີ້ຍໍ (ຈັບປັບທີ ..) ພ.ສ. ....”

ມາຕາ ໂ ພຣະຮະບັບຜູ້ອົດນີ້ໄທໃຫ້ບັນດາມື່ອພັນກຳທັນດກເກົ່າສົບວັນນັບແຕ່ວັນປະກາສ
ໃນຮາຈກິຈຈານຸບກ່າຫາເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕາ ໃ ໄຫຍັກເລີກຄວາມໃນມາຕາ ລົດ ແຫ່ງປະມວລກູ່ມາຍແພ່ງແລະພານີ້ຍໍ
ແລະໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນັ້ນແທນ

“ມາຕາ ລົດ ອັນຄ້າປະກັນນັ້ນຈະມີໄດ້ແຕ່ເພາະເພື່ອຫຼັ້ນສົມບູຮັນ
ທີ່ໃນອາຄາດທີ່ອໜີມີເຈືອນໄຂຈະປະກັນໄວ້ເພື່ອເຫດຖາກຄົນທີ່ຈຶ່ງທີ່ຈະເປັນຜລໄດ້ຈົງ
ກີປະກັນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງຮະບຸວັດຖຸປະສົງຄົນກ່ອງທີ່ຈະກັນໄວ້ເພື່ອຫຼັ້ນສົມບູຮັນ
ສູງສຸດທີ່ຄ້າປະກັນ ແລະຮະຍະເວລາໃນກ່ອງທີ່ຈະກັນໄວ້ເພື່ອຫຼັ້ນສົມບູຮັນ
ເນື່ອກັນໄປທາງຄວາມມາຕາ ລົດ ຈະໄມ່ຮະບຸຮະຍະເວລາດັ່ງກ່າວກີໄດ້

ສ້າງຄ້າປະກັນຕ້ອງຮະບຸທີ່ຫຼີ້ວ່າສ້າງຄ້າທີ່ປະກັນໄວ້ໂດຍໜັດແຈ້ງ ແລະຜູ້ຄ້າປະກັນ
ຢ່ອມຮັບຜິດເຊີພາະທີ່ຫຼີ້ວ່າສ້າງຄ້າທີ່ປະກັນໄວ້ເກົ່າສົບວັນນັບ

ທີ່ອັນເກີດແຕ່ສ້າງຄ້າຈຶ່ງໄມ່ຜູກພັນລູກທີ່ພຣະທຳດ້ວຍຄວາມສຳຄັງຜິດຫຼີ້ວ່າເປັນ
ຜູ້ເຮັດຄວາມສາມາດຄົນນັ້ນກີ່ຈະມີປະກັນຍ່າງສົມບູຮັນໄດ້ ດ້ວຍກວ່າຜູ້ຄ້າປະກັນຮູ້ເຫດສຳຄັງຜິດ
ຫຼີ້ວ່າໄຮ້ຄວາມສາມາດຄົນນັ້ນໃນຂອບທີ່ເຫັນກ່າວ່າສ້າງຄ້າຜູກພັນຕົນ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๖๘๑/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไปของลักษณะ ๑ ค้าประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้าประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๘๙ เป็นโมฆะ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกรถวายไปยังผู้ค้าประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกรถวายจะไปถึงผู้ค้าประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้าประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เจ้าหนี้ได้มีหนังสือบอกรถวายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดออกเบี้ยและค่าสินใหม่ทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้หรือผู้ค้าประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้าประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มืออยู่กับเจ้าหนี้ก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้าประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมิได้

การชำระหนี้ของผู้ค้าประกันตามมาตราหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้าประกันตามมาตรา ๖๘๓”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้าประกัน รวมทั้งดออกเบี้ย ค่าสินใหม่ทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ตี ลูกหนี้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวไม่ครบถ้วน แต่ผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ตี ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแต่ผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดนั้นแล้วก็ตี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะล่วงเลยกำหนดเวลาชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้าประกัน

ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้าประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐๐ ถ้าค้าประกันหนึ่งอันจะต้องชำระ ณ เวลาไม่กำหนดแน่นอน และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้าประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้าประกัน จะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลาอันนั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้าประกันทำไว้ลงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอม ให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมีได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑๕/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๗๑๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนวนที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๘ มาตรา ๗๒๙ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนวนสองหรือสามคนเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่น จะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ ของผู้รับจำนวนและผู้จำนวน ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนวนซึ่งจำนวนสองหรือสามคนของตน ไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้นั้นเกินราคารหรัพย์สินที่จำนวนในเวลา ที่บังคับจำนวนหรืออาจหรัพย์จำนวนหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จำนวนรับผิดเกินที่บัญญัติไว้ในวรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนวน รับผิดอย่างผู้ค้าประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนวน หรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒๘ เมื่อจะบังคับจำนวนนั้น ผู้รับจำนวนต้องมีหนังสือบอกล่าวไปยัง ลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้รับ คำบันบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ลี้เหลียงเสียไม่ปฏิบัติตามคำบันบอกกล่าว ผู้รับจำนวนจะฟ้องคดีต่อศาล เพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยืดหรัพย์สินซึ่งจำนวนและให้ขยายทดลองได้”

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำหน่ายซึ่งจำนำของทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับจำนำของต้องส่งหนังสือบอกกล่าวดังกล่าวให้ผู้จำหน่ายทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนำมีได้ดำเนินการภายในการกำหนดเวลาสิบห้าวันนั้น ให้ผู้จำหน่ายเช่นวันนั้นหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่พันกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒๙ ในการบังคับจำนำตามมาตรา ๗๒๙ ถ้าไม่มีการจำนำของรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนำจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์จำนำของหลุดภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขดังจะกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาด ก็ได้

- (๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงห้าปี และ
- (๒) ผู้รับจำนำของแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ค่าล่าว่าราคาราทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าจำนวนเงินอันค้างชำระ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๗๒๙/๑ เวลาใด ๆ หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนำของรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำหน่ายมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนำของเพื่อให้ผู้รับจำนำของดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนำโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจำนำของต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนำของภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำหน่ายเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในกรณีที่ผู้รับจำนำของไม่มีได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนำของภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำหน่ายพันจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พันกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนำของขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนำของได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนำของต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์ให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำหน่ายหรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จำหน่ายเป็นบุคคลซึ่งจำนำของทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จำหน่ายย่อมรับผิดเพียงเท่าที่มาตรา ๗๒๗/๑ กำหนดไว้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจำนำของคนใดจะบังคับจำนำของเอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สิน ซึ่งจำนำของ ผู้รับจำนำของต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า หกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจำนำของได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะได้ถอนจำนำของเมื่อได้กีได้ แต่ถ้าผู้รับจำนำของได้บอกกล่าว ว่าจะบังคับจำนำของ ผู้รับโอนต้องได้ถอนจำนำของภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกร้องล่าว”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔๔ อันจำนำอยู่มาระยะสืบไป

(๑) เมื่อหนี้ที่ประกันระยะสืบไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

(๒) เมื่อปลดจำนำให้แก่ผู้จำนำด้วยหนังสือเป็นสำคัญ

(๓) เมื่อผู้จำนำของหลุดพ้น

(๔) เมื่อถอนจำนำ

(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนำตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาแต่การบังคับ จำนำของหรือถอนจำนำ หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๔๙/๑

(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจำนำของนั้นหลุด”

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้ และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๙๖ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินใหม่ทดแทน หรือค่าภาระติดพัน อันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนำของที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับการบังคับจำนำองที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้รับโอนต้องการได้ถอนจำนำองเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจำนำองตามมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามตีของสภานิตบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม
สำนักงานเลขอิกรวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขอิกรวุฒิสภา